

[Forsvarsministeren.]

steriet og Krigsministeriet til London for sammen med de engelske Myndigheder af tilsvarende Karakter at faa truffet en endelig Afgørelse og faa trukket Rammerne om hele dette Arrangement fast op. I London har man fra den danske Delegations Side i Overensstemmelse med de Direktiver, som var givet herhjemme fra, naturligvis paa ny understreget de Vanskeligheder af økonomisk Art, som Danmark har. Man har peget paa, at det var umuligt at opretholde det oprindelige Tilsagn om Afsendelse af en Division paa 11 000 Mand; vi kunde under disse Forhold højst stille en Styrke paa 4 000 Mand.

Man har ogsaa ved Forhandlingerne i London fremført det Synspunkt, som den nuværende Regering saa mange Gange har fremført siden November 1945, at Spørgsmaalet om Udrustningen burde løses paa den Maade, jeg allerede har skitseret, nemlig saaledes, at Danmark modtog til Laans det Materiel, der skulde bruges, ogsaa under Hensyn til, at Danmark ved sin egen Opbygning af et Forsvar, stort eller lille, vilde komme til at staa friere med Hensyn til Materielanskaffelser efter de Principper, som vi nu maatte finde rigtige paa Grundlag af det Arbejde, der er gjort af de Studiekommissioner, som har haft med disse Sager at gøre ved Rejser i en Række forskellige Lande i de sidste to Aar. Fra engelsk Side var man noget skuffet over, at det oprindelige Tilsagn om 11 000—12 000 Mand, formeret som en Division, ikke kunde opretholdes, men i Forstaaelse af de Vanskeligheder, som Danmark har paa forskellige Omraader, økonomisk, finansielt og erhvervs-mæssigt, accepterede man dog alligevel Tanken om at reducere Styrken til ca. en Trediedel af det, der oprindeligt var Tale om. Men med Hensyn til selve det finansielle Mellemværende mellem Danmark og England var det ikke muligt at naa til en Overenskomst, som set med danske Øjne er tilfredsstillende. Af principielle Grunde og for øvrigt ogsaa paa Baggrund af de Overenskomster, som England har sluttet med andre mindre, allierede Lande, der deltager i Besættelsen af Tyskland, fastholdt man, at et gratis Udlaan af Materiel vilde stride mod disse Overenskomster, hvorfor man ikke kunde give Danmark en Særstilling paa dette Omraade.

Imidlertid har man, som ærede Medlemmer vil kunne se af den Overenskomst, der medfølger som Bilag til Lovforslaget, været til at faa i Tale paa det Grundlag, at

man har delt det Materiel, der skulde stilles til Raadighed, i to Kategorier, een Del, som man kunde leje med Forkøbsret, for saa vidt som vi vilde beholde det, naar Besættelsen er ovre, og en anden Del, som man maatte købe, og det andrager særlig Materiel, som, om jeg saa maa sige, næsten fordufter med det samme, nemlig det, der forbruges fra Maaned til Maaned.

Under alle disse Forhandlinger har man yderligere, som jeg har haft Lejlighed til at understrege, fra de danske Myndigheders Side ogsaa lige til det sidste peget paa den Betydning, det har for os at faa Flygtningespørgsmaalet i Danmark løst paa en for os tilfredsstillende Maade. Derfor har den danske Udenrigsminister, da Forhandlingerne stundede mod deres Afslutning, i Februar Maaned i Aar og inden Overenskomstens Gennemførelse paa ny fremhævet dette Spørgsmaal og fik derpaa et officielt Svar fra den engelske Regering gennem den herværende britiske Ambassadør, et Svar, som under de givne Forhold efter Regeringens Bedømmelse var tilfredsstillende og betydningsfuldt, idet man fra engelsk Side har givet Udtryk for den Opfattelse, at man under Forudsætning af Medvirken fra de andre allierede Vestmagter vil yde Bistand til at sikre Flygtningenes Fjernelse her fra Danmark i Løbet af nogle faa Maaneder, ligesom man har givet Tilsagn om, at den engelske Regering vil være villig til ved en saadan Aftale at modtage sin fulde Andel af Flygtningene lige indtil den Grænse, som den britiske Zone er i Stand til at modtage.

Efter at have faaet denne Forsikring gik den danske Regering med til at udforme den Overenskomst, som altsaa nu foreligger, og som er de ærede Medlemmer af Landstinget bekendt.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder i denne Overenskomst, men jeg vil gerne her, som jeg gjorde det i det høje Folketing, understrege, at ingen af os maa være blinde for, at Afsendelsen af en Styrke, selv om den er reduceret i Forhold til det, der oprindeligt var Tale om, er en Foranstaltning, som i de Aar, Overenskomsten gælder, paa mange Maader vil faa Indflydelse paa den Virksomhed, som Hæren herhjemme har at udføre inden for vore egne Grænser med Hensyn til Uddannelse, Bevogtning og andet. Det er ogsaa derfor, at man i det Lovforslag, der nu er forelagt, har maattet søge særlig Bemyndigelse, fordi hele den Nyorganisation, som er paakrævet i Kraft af Udsendelsen af denne Brigade, ikke alene vil lægge Beslag paa de menige, der skal sendes ud